ב ס ״ ד

בהיכלו

פרשת **בהעלותך** תשפ״ד

גליון מס 124

מיסודו של
מרן מוהרא״ש זי״ע

בהשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳
יצחק שמואל
אהרן לעזרר
שליט״א

נחלת

מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לִי הִתְחַזְּקוּת

מוֹהַרְנַ״תְ ז״ל דִּבֵּר פַּעַם אַחַת עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׂיחָה אֲרֻכָּה בְּהִתְחַזְּקוּת כְּדַרְכּוֹ, וְאֵיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בָּזֶה הָעוֹלָם, וּבְתוֹךְ דִּבּוּרָיו הִתְלַהֵב מְאֹד, עָנָה וְאָמַר, לָמָּה זָכָה רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרֵגָתוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוּת, וְלָמָּה זָכָה הָאֲרִיזַ״ל לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרֵגָתוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוּת, וְלָמָּה זָכָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרֵגָתוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוּת, וְלָמָּה זָכָה רַבֵּנוּ זַ״ל לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרֵגָתוֹ? מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לוֹ מִדָּה זוֹ בְּהִתְחַזְּקוּת, וְסֵיֵם, וְלָמָּה זָכִיתִי אֲנִי לְמָה שֶׁזָּכִיתִי? מִפְּנֵי שֶׁהָיְתָה לִי הִתְחַזְּקוּת, כִּי הַכֹּל וְהָעִקָּר שֶׁצְּרִיכִים הֵמּוֹן הִתְחַזְּקוּת לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ וּלְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים, וּבְלִי הִתְחַזְּקוּת אִי אֶפְשָׁר לָזוּז כְּלָל בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ אֶצְלוֹ יוֹתֵר מִדַּת הַהִתְחַזְּקוּת הוּא מַצְלִיחַ יוֹתֵר בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אַשְׁרֵי לוֹ.

הַפֶּנֶס

תּוֹרָה נִפְלָאָה גִּלָּה רַבֵּנוּ זַ״ל בְּפָרָשָׁתֵנוּ, תּוֹרָה שֶׁעָלֶיהָ הִתְבַּטֵּא מוֹהֲרָא״שׁ שֶׁהִיא כְּ״לֶחֶם וְחֻמְאָה״ - דָּבָר בְּסִיסִי מַמָּשׁ, לְכָל מִי שֶׁרוֹצֶה לְהַרְגִּישׁ טַעַם וְאוֹר בְּחַיָּיו, **״כְּשֶׁאַתְּ זָכִיתִי לְהִתְקָרֵב לְרַבֵּנוּ זַ״ל בֶּהֱיוֹתִי בָּחוּר צָעִיר, לָקַחְתִּי אֶת עַצְמִי לִחְיוֹת עִם תּוֹרָה זוֹ, זֶה עָשָׂה אוֹתִי לִיהוּדִי״.**

בְּתוֹרָה זוֹ מְגַלֶּה לָנוּ רַבֵּנוּ זַ״ל אֶת יְסוֹדוֹת הַחַיִּים, מִי שֶׁיַּכְנִיס אֶת עַצְמוֹ בָּזֶה, יִזְכֶּה לִדְבָרִים נִפְלָאִים עַיִן לֹא רָאֲתָה. בַּעֲבוֹדַת ה׳ בְּמֶיְחָד צָרִיךְ יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, כִּוּוּן נָכוֹן בַּחַיִּים, הַרְבֵּה אֲנָשִׁים רוֹצִים לִהְיוֹת קְרוֹבִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אַךְ לֹא יוֹדְעִים מִסֵּדֶר נָכוֹן, בְּתוֹרָה זוֹ מְסַכֵּם לָנוּ רַבֵּנוּ זַ״ל אֶת עֲבוֹדַת הַחַיִּים בְּצוּרַת הַמְּנוֹרָה.

אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה

בְּתוֹרָה כ״א בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲר״ן מְגַלֶּה רַבֵּנוּ זַ״ל שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אָדָם אֶת שִׁבְעַת קְנֵי הַמְּנוֹרָה בְּרֹאשׁוֹ, וְיֵשׁ דֶּרֶךְ לְהֵיטִיבָהּ וּלְהַדְלִיקָהּ בְּכָל יוֹם, מְנוֹרָה רוּחָנִית כָּזוֹ שֶׁכָּל הַחַיִּים שֶׁלּוֹ תְּלוּיִים בָּהּ! **מִי לֹא מְחַפֵּשׂ אוֹר בְּחַיָּיו? פָּנֶס כָּזֶה שֶׁיַּחְדִּיר לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַחֲשׁוּכִים שֶׁלּוֹ, בָּהֶם הוּא עֲדַיִן מְגַשֵּׁשׁ כְּעִוֵּר בַּעֲרָפֶל וּבְאֲפֵלָה.**

מְנוֹרָה גַּשְׁמִית לֹא לוֹקֵחַ יוֹתֵר מִשְּׁנַיָּה לָקַחַת גַּפְרוּר וּלְהַדְלִיק וַיְהִי אוֹר, אַךְ כָּאן, צָרִיךְ סַבְלָנוּת עֲבוֹדָה וְהִשְׁקָעָה, וְסוֹף כָּל סוֹף נִזְכֶּה לְכָזֶה אוֹר נִפְלָא וְנֶעֱרָב, כְּלְשׁוֹן רַבֵּנוּ זַ״ל שֶׁעַל יְדֵי תִּקּוּן הַמְּנוֹרָה שֶׁלָּנוּ נִזְכֶּה שֶׁ״אֲפִלּוּ בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה אֹפֶל וְחֹשֶׁךְ מֵאִיר לוֹ הַשֵּׂכֶל״, בַּחֹשֶׁךְ הֵכִי גָּדוֹל הוּא זוֹכֶה לִמְחֹז מֵאִיר כָּל כָּךְ שֶׁמְּיַשֵּׁר לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְלֹא רַק שֶׁיָּאִיר לוֹ, יִהְיֶה לוֹ גַּם מַסְפִּיק בְּשִׁבְיל לְהָאִיר אֲחֵרִים, לְאִשָּׁה וּלְיִלְדִים וְכָל סוֹבְבָיו.

שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ הֵם שִׁבְעָה הַחוּשִׁים שֶׁיֵּשׁ בָּרֹאשׁ, שְׁתֵּי עֵינַיִם, שְׁתֵּי אָזְנַיִם, שְׁנֵי נִקְבֵי הָאַף וְהַפֶּה, אִם נִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם, תַּעֲלֶה שַׁלְהֶבֶת הַלֵּב שֶׁלָּנוּ מֵאֵלֶיהָ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהַמּוֹחַ שֶׁלָּנוּ יָאִיר בְּאוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הָעֲבוֹדָה שֶׁל הָאָדָם זֶה פָּשׁוּט לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, לְהִתְפַּלֵּל עַל הָעֵינַיִם, עַל הָאָזְנַיִם, עַל הַחֹטֶם וְעַל הַפֶּה, לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם שֶׁיְּזַכֶּה לִשְׁמֹר אֶת עֵינָיו - לֹא לְהַבִּיט רְאִיּוֹת אֲסוּרוֹת, וּלְהֶפֶךְ - כֵּן לְהַרְבּוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָעֵינַיִם לִלְמֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְכֵן עַל הָאָזְנַיִם שֶׁיִּשְׁמְעוּ רַק דִּבּוּרִים טוֹבִים וּמְחַזְּקִים וְלֹא נִשְׁמַע דִּבּוּרִים אֲסוּרִים, שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל מִדַּת הַכַּעַס שֶׁזֶּה הַחֹטֶם, וְעַל הַפֶּה שֶׁיְּדַבֵּר תָּמִיד דִּבּוּרִים טוֹבִים, שֶׁיִּשּׂוֹחֵחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל פֶּרֶט, שֶׁיִּהְיֶה מָלֵא בְּדִבּוּרֵי תּוֹרָה, וְשֶׁיִּמָּנַע מִדִּבּוּרִים אֲסוּרִים.

כְּשֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַפְּרָטִים הָאֵלּוּ - הוּא 'מֵטִיב' אֶת הַנֵּרוֹת, וְאָז זוֹכֶה הוּא שֶׁתִּהְיֶה הַשַּׁלְהֶבֶת עוֹלָה מֵאֵלֶיהָ, וְשֶׁמַּעֲצָמוֹ יִתְלַהֵב לִבּוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

מִי לֹא מְחַפֵּשׂ אוֹר בְּחַיָּיו? פָּנֶס כָּזֶה שֶׁיַּחְדִּיר לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַחֲשׁוּכִים שֶׁלּוֹ, בָּהֶם הוּא עֲדַיִן מְגַשֵּׁשׁ כְּעִוֵּר בַּעֲרָפֶל וּבְאֲפֵלָה.

אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה

״אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת״ מְבֹאָר רַשְׁ״י - שֶׁכָּל הַנֵּרוֹת מִשְּׁנֵי צִדֵּי הַמְּנוֹרָה צְרִיכִים לְפָנוֹת לַגֶּבֶר הָאֶמְצָעִי. אוּלָם מַהוּ לְשׁוֹן הַפָּסוּק יָאִירוּ ״שִׁבְעַת״ הַנֵּרוֹת? אִם הַכַּוָּנָה כְּדִבְרֵי רַשְׁ״י שֶׁמְּדֻבָּר עַל שִׁשָּׁה הַנֵּרוֹת מֵהַצַּד הַיְמָנִי וּשִׁשָּׁה הַנֵּרוֹת מֵהַצַּד הַשְּׂמָאלִי, אָמוּר לִכְאוֹרָה לִהְיוֹת כָּתוּב ״שִׁשֶּׁת״ הַנֵּרוֹת?

לְפִי דִּבְרֵי רַבֵּנוּ זַ״ל מִבֹּאָר הָעִנְיָן הֵיטֵב, הַקָּנֶה הָאֶמְצָעִי - הוּא הַפֶּה, (וְרָמֶז: 'פְּנֵי הַמְּנוֹרָה' - רָאשֵׁי תֵּבוֹת פֶּ״ה) לוֹמַר, שֶׁכָּל שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת, כּוֹלֵל הַפֶּה עַצְמוֹ, מְקַבְּלִים אֶת תִּקּוּנָם וּמְטִיבִים אוֹתָם עַל יְדֵי הַפֶּה, שֶׁמְּדַבֵּר וּמְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַתִּקּוּן. (השיעור השבועי יום ד' בהעלותך תשפ״א)

דיבור אחרון כְּשֶׁתִּתְחַזֵּק אֶת הָאָדָם בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא יֹאהַב אוֹתָךְ. (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַהֲבָה סִימָן ז׳)

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

"בּוֹאוּ נָא מְשַׁבֶּת זֹאת לְהַעֲלוֹת אוֹר הַמְּנוֹרָה!"

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בְּהַעֲלֹתְךָ [נָשׂא בְּחוּץ לָאָרֶץ] י"ג סִיוָן הַ'תשפ"ג

הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבֶּנְאל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדֵי בְּכָל אֲתַר וַאֲתַר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשָּׁבוּעַ קוֹרִין אֶת **פָּרָשַׁת בְּהַעֲלֹתְךָ**, וְהִיא פָּרָשָׁה שֶׁל הִתְעַלּוּת, כִּי הַדְּלָקַת הַמְּנוֹרָה וְהַעֲלוֹת נֵרוֹתֶיהָ מְרַמְּזִים עַל הִתְעַלּוּת כָּל חַיֵּי הָאָדָם הֵן בְּרוּחָנִיּוּת וְהֵן בַּגַּשְׁמִיּוּת, כִּי כְּשֶׁיֵּשׁ אוֹר יֵשׁ הַכֹּל, וְהַדְלָקַת הַמְּנוֹרָה הִיא מִצְוָה תְּדִירִית וְנִצְחִית, וְכַמְּבֹאָר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"א) שֶׁאֶפְשָׁר לְקַיֵּם הַדְלָקַת הַמְּנוֹרָה עַל יְדֵי הַדְלָקַת שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת הַנִּמְצָאוֹת בְּרֹאשׁ הָאָדָם, שֶׁהֵם שְׁנֵי עֵינָיו וּשְׁנֵי אָזְנָיו וּשְׁנֵי נִקְבֵי חָטְמוֹ וּפִיו, כִּי עַל יְדֵי שֶׁאָדָם מֵטִיב אוֹתָם, וְיֵשׁ לוֹ טוֹב עַיִן, לִרְאוֹת הַטּוֹב שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְטוֹב אֹזֶן לִשְׁמֹעַ הַטּוֹב שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְטוֹב חֹטֶם לְהָרִיחַ הַטּוֹב שֶׁבְּכָל דָּבָר, וְטוֹב פֶּה, לְהוֹצִיא דִּבּוּר טוֹב בְּכָל דָּבָר, עַל יְדֵי זֶה מְאִירָה אֲצִלוֹ הַמְּנוֹרָה בִּשְׁלֵמוּת וְחַיָּיו מְאִירִים בְּאוֹר נֶעֱרָב וְנִפְלָא מְאֹד.

וּמִובָּן מֵאֵלָיו שֶׁזֶּהוּ דִּבְרֵי רַשִׁ"י זַ"ל, שֶׁאָמַר לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַהֲרֹן: "שֶׁלְּךָ גְּדוֹלָה מִשֶּׁלָּהֶם, שֶׁאַתָּה מַדְלִיק וּמֵטִיב אֶת הַנֵּרוֹת", וּבַמִּדְרָשׁ (בְּמִדְבַּר רַבָּה פָּרָשָׁה ט"ו סִימָן ו') מוֹסִיף "וְשֶׁלְּךָ קַיֶּמֶת **לְעוֹלָם**", וְיֵשׁ לְהָבִין לָמָּה דַּיְקָא הַדְלָקַת הַמְּנוֹרָה חֲשׁוּבָה בְּיוֹתֵר מִכָּל שְׁאָר הָעֲבוֹדוֹת שֶׁבְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן אֵיךְ זֶה קַיָּם "**לְעוֹלָם**" הֲלֹא כְּשֶׁאֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם גַּם עֲבוֹדָה זוֹ הִתְבַּטְּלָה? אֲבָל לְפִי דִּבְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל הַנַּ"ל מוּבָן מְאֹד, כִּי זוֹ עֲבוֹדָה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת, וּכְשֶׁאָדָם מֵטִיב וּמַדְלִיק שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת שֶׁבְּרֹאשׁוֹ, מִמֵּילָא מַגִּיעַ לְכָל שְׁאַר הָעֲבוֹדוֹת, וְנִשְׁפָּע עֲלֵיהֶן שֶׁפַע אֱלֹקִי לְהַשִּׂיג אֶת כָּל מַה שֶּׁאֶפְשָׁר לוֹ לְהַשִּׂיג, וְגַם מִתְקַדֵּשׁ שְׁאָר כָּל גּוּפוֹ, כִּי גּוּפָא בָּתַר רֵישָׁא אָזְלָא, הַגּוּף הוֹלֵךְ אַחַר הָרֹאשׁ, וְדָבָר זֶה חַי וְקַיָּם **לְעוֹלָם**, גַּם כְּשֶׁאֵין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם בְּפֹעַל מַמָּשׁ, כִּי זוֹ עֲבוֹדָה תְּמִידִית וְנִצְחִית, לְקַדֵּשׁ כָּל נֵרוֹת הַלָּלוּ, וְאַדְרַבָּה זֶה יָבִיא אוֹתוֹ לִרְאוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּבְנְיָנוֹ, וּכְדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרָכוֹת ל"ג ע"א) כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ בּוֹ דֵּעָה כְּאִלּוּ נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו.

עַל כֵּן אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים, בּוֹאוּ נָא מְשַׁבֶּת זֹאת לְהַעֲלוֹת אוֹר הַמְּנוֹרָה בְּמִדָּה גְּדוֹלָה כָּזֹאת, שֶׁלֹּא יָאִיר רַק לָנוּ אֶלָּא יָאִיר לְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְיִהְיֶה לָנוּ עֵינַיִם טוֹבוֹת וְאָזְנַיִם טוֹבוֹת וְחֹטֶם טוֹב וּפֶה מָלֵא דִּבּוּרִים טוֹבִים לְכָל הַבְּרִיּוֹת כֻּלָּם, וּבְקֹרוֹב נִזְכֶּה לִרְאוֹת בְּהִתְגַּלּוּת אוֹר הַשְּׁכִינָה לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שַׁבַּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!

יִצְחָק שְׁמוּאֵל טְרֶבְּלִין לִיעֶנְצֶ'ר

אַחַת הַבְּעָיוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁיֵּשׁ לְרֹב הָאֲנָשִׁים, אִם מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, עַד שֶׁיֵּשׁ שֶׁצְּרִיכִים מַמָּשׁ לְכָל מִינֵי טִפּוּלִים וְכוּ', הוּא זֶה שֶׁהֵם אֵינָם מוֹצְאִים טוֹב בְּעַצְמָם, מִסְתַּכְּלִים עַל עַצְמָם עִם עַיִן רָעָה: "מִי אֲנִי כְּבָר וּמָה אֲנִי"... אֵין לָהֶם הַמִּשְׁקָפַיִם הַנְּכוֹנוֹת לִרְאוֹת שֶׁבֶּאֱמֶת יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה.

אַתָּה חֵלֶק אֱלוֹקַ מִמַּעַל, יֵשׁ לְךָ נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה הַבּוֹעֶרֶת בְּקִרְבְּךָ, וְאַתָּה יְהוּדִי, אִם הָיִיתָ מְזַכֵּךְ קְצָת אֶת הַחֻלּוּדָה וְהַבַּץ שֶׁיֵּשׁ עַל נִשְׁמָתְךָ, הָיִיתָ רוֹאֶה שֶׁזֶּה מֵאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת!

זֶה בְּאָדָם בְּעַצְמוֹ, כִּי כַּמּוּבָן אִם אֵין לוֹ רְאִיָּה וְהִסְתַּכְּלוּת טוֹבָה עַל עַצְמוֹ, מֵהֵיכָן תִּהְיֶה לוֹ הִסְתַּכְּלוּת טוֹבָה עַל אֲחֵרִים - עַל אִשְׁתּוֹ, יְלָדָיו וַחֲבֵרָיו?!... הַכֹּל מַתְחִיל מֵהָאָדָם בְּעַצְמוֹ, וְאִם אֵינוֹ מֻרְצֶה מֵעַצְמוֹ, וְלֹא מַכִּיר כַּמָּה שֶׁהוּא שָׁוֶה, **אֵיךְ יִהְיֶה שָׁוֶה בְּעֵינָיו מִישֶׁהוּ אַחֵר?...**

הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הָעֵינַיִם וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּקִרְבּוֹ, וְצָרִיךְ לְהִזָּהֵר מִלִּרְאוֹת בְּרַע, וְכִלְשׁוֹן רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', תּוֹרָה כא): "וְיַעֲצִים עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרַע", וְהִנֵּה כַּמּוּבָן שֶׁבְּפַשְׁטוּת מְדַבְּרִים פֹּה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לִשְׁמֹר מְאֹד עַל עֵינָיו, וְלֹא לְחַפֵּשׂ אַחַר מְקוֹמוֹת שֶׁיְּבוֹאוּ אוֹתוֹ אַחַר כָּךְ לִדְבָרִים רָעִים, ה' יִשְׁמֹר, שֶׁזֶּה כַּמּוּבָן כָּל הַטֶּכְנוֹלוֹגְיָה שֶׁיֵּשׁ הַיּוֹם - סְמַרְטְפוֹן וּמַחְשְׁבִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁאִם לֹא יִשָּׁמֵר מִכָּל זֶה זֶה יָבִיא אוֹתוֹ לִשְׁאוֹל תַּחְתִּית רַחֲמָנָא לִצְלָן, לְכָל הַזָּבֶל וְהַלִּכְלוּךְ שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם, זֶה הַנִּסָּיוֹן שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה - אֵיךְ לְהִשָּׁמֵר מִזֶּה, וְלֹא לְהַגִּיעַ לְכָל מִינֵי דְּבָרִים כָּאֵלּוּ, אַל תָּבִיא אֶת עַצְמְךָ לִידֵי נִסָּיוֹן, שֶׁהִנֵּה תִּרְכֹּשׁ כֻּזֶּה כְּלִי טָמֵא, וְאַחַר כָּךְ תִּרְצֶה לְהַרְגִּישׁ אֵיזֶה טַעַם טוֹב בְּחַיֶּיךָ?!... הֲרֵי מַסְפִּיק הַנִּסְיוֹנוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּקִרְבּוֹ וּבְמַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִמָּן, וְכִי הוּא צָרִיךְ לְהָבִיא גַּם כֵּן מִבַּחוּץ אֵיזֶה כְּלִי וּמַכְשִׁיר טָמֵא?! **זֶה דָּבָר שֶׁהוֹרֵס אֶת הַכֹּל! מְסַנֵּוֵר אֶת הָעֵינַיִם, וּמְכַבֶּה אֶת כָּל הָאוֹרוֹת!** הִנֵּה אָדָם רוֹצֶה אֲפִלּוּ מְעַט אֵיזוֹ הִתְנוֹצְצוּת שֶׁל אוֹר, אֲבָל אִם נָתַן אֶת עֵינָיו לִרְאוֹת דְּבָרִים טְמֵאִים, ה' יִשְׁמֹר, **אַז מַה הוּא רוֹצֶה?!...**

בְּוַדַּאי זֶהוּ נִסָּיוֹן קָשֶׁה בַּדּוֹר הַזֶּה, שֶׁהַטֶּכְנוֹלוֹגְיָה מִתְפַּתַּחַת וְכוּ', וּצְרִיכִים לְהִזָּהֵר מִזֶּה, כִּי זֶהוּ נִסָּיוֹן, שֶׁמִּצַּד אֶחָד אִם אָדָם רוֹצֶה לִרְאוֹת אֱלֹקוּת, הוּא יָכוֹל לִרְאוֹת אֱלֹקוּת מִכָּל דָּבָר, אֲבָל בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מְקַבְּלִים אֶת הַחִנּוּךְ הַנָּכוֹן, וְלֹא יוֹדְעִים מַמָּה צְרִיכִים לְהִשָּׁמֵר, זוֹ הֲרַחְמָנוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, שֶׁהִנֵּה בָּא מִישֶׁהוּ וּמַרְאֶה לְךָ "רָאִיתִי כָּךְ וְכָךְ" וְכוּ', וְהוּא סוֹחֵב אוֹתְךָ לִשְׁאוֹל תַּחְתִּית.

לְכָפְחוֹת תֵּן לִילָדֶיךָ אֵיזוֹ הִזְדַּמְּנוּת

אַז הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא שֶׁצְּרִיכִים לְהִזָּהֵר בָּזֶה מְאֹד, וְשֶׁלֹּא יָבִיא עַצְמוֹ לִידֵי נִסָּיוֹן, וַיִּשְׁגִּיחַ שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם חִבּוּר וְקֶשֶׁר לִדְבָרִים כָּאֵלּוּ, "לֹא מְעַנְיֵן אוֹתִי!"; כַּמָּה גְּדוֹלָה הָאַחֲרָיוּת עַל הַהוֹרִים שֶׁלֹּא יִהְיֶה בִּרְשׁוּתָם מַכְשִׁירִים כָּאֵלּוּ! אַתָּה לֹא קִבַּלְתָּ אֶת הַחִנּוּךְ הַנָּכוֹן, אֲבָל אַתָּה מֵבִיא זֹאת גַּם לִילָדִים שֶׁלְּךָ?! **לְכָפְחוֹת תֵּן לִילָדֶיךָ אֵיזוֹ הִזְדַּמְּנוּת בַּחַיִּים שֶׁיְּגַדְּלוּ בְּרִיאִים...** אִם כְּבָר חוֹשְׁפִים אֶת הַיְלָדִים לִדְבָרִים טְמֵאִים כָּאֵלּוּ, חֲרִי שֶׁאַפְלּוּ הוּא לֹא קִבֵּל צַ'אנְס לִבְחֹר בְּטוֹב! אֶחָד שֶׁיֵּשׁ לוֹ קְצָת שֵׂכֶל, וְהוּא בְּעַצְמוֹ עָבַר בְּחַיָּיו נִסְיוֹנוֹת כָּאֵלּוּ, אֲזַי תִּפְקַח אֶת זֶה הַנִּסָּיוֹן כְּדֵי

יִרְאַת שָׁמַיִם לֹא תִּמְצָא שָׁם!

לְחַנֵּךְ אֶת יַלְדֵּיךָ, שֶׁתִּשְׁמֹר אוֹתָם מִכָּל זֶה, תָּשִׂים אוֹתָם בְּאֵיזוֹ מִסְגֶּרֶת חֲזָקָה שֶׁבָּהּ לֹא מִתְעַסְקִים בְּדָבָרִים כָּאֵלּוּ.

אַל תַּחְשֹׁב שֶׁאוּלַי תִּרְאֶה גְּלוּיֵי אֱלֹקוּת...

אָדָם הוֹלֵךְ בָּרְחוֹב, בִּשְׁבִיל מַה לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל הַמּוֹדָעוֹת שֶׁרַק יֵשׁ?! **אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁתִּרְאֶה שָׁם יִרְאַת שָׁמַיִם?!...** אַל תַּחְשֹׁב שֶׁאוּלַי בְּאֵיזוֹ מוֹדָעָה תִּרְאֶה גְּלוּיֵי אֱלֹקוּת אוֹ חִזּוּק בֶּאֱמוּנָה... תִּשְׁכַּח מִזֶּה! אֶת זֶה לֹא תִּרְאֶה בָּרְחוֹב! לְכָל הַפָּחוֹת כֵּן הוּא בְּיִנְתַיִם, וּכְשֶׁמְּשִׁיחַ יָבוֹא זֶה לֹא יִהְיֶה כָּךְ. "אֲבָל אוּלַי יֵשׁ אֵיזֶה מִבְצָע גָּדוֹל עַל אֵיזֶה דָּבָר מְסֻיָּם שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לִקְנוֹת, וְזֶה מִשְׁתַּלֵּם"... אַל תִּדְאַג, הַמִּבְצָע הַזֶּה יָבוֹא עַד אֵלֶיךָ! בָּרְחוֹב לֹא תִּרְאֶה שׁוּם דְּבָרִים טוֹבִים, אֶלָּא רַק הַהֶפֶךְ מִיִּרְאַת שָׁמַיִם...

וּבְפָרָט בַּקַּיִץ, שֶׁאָנוּ רוֹצִים שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ קַיִץ קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, וְהַדָּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא לִשְׁמֹר מְאֹד עַל כָּךְ, וּבְפָרָט לִשְׁמֹר שֶׁלֹּא נָבוֹא לִנְסְיוֹנוֹת, וּכְמוֹ שֶׁאָנוּ מְבַקְּשִׁים מִדֵּי יוֹם בִּבְרָכוֹת הַשַּׁחַר: "אַל תְּבִיאֵנוּ לִידֵי נִסָּיוֹן", לָכֵן אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ מְקוֹמוֹת מְסֻיָּמִים שֶׁל נִסְיוֹנוֹת - אַל תֵּלֵךְ לְשָׁם! מַדּוּעַ אַתָּה צָרִיךְ אֶת הַנִּסְיוֹנוֹת הַלָּלוּ?! וּלְצַעֲרֵנוּ יֵשׁ רַבִּים מֵעַם יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא קִבְּלוּ חִנּוּךְ קָדוֹשׁ וְטָהוֹר, וּמִסְתּוֹבְבִים וּמִסְתּוֹבְבוֹת לְלֹא יִרְאַת שָׁמַיִם, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּפְרִיצוּת, וַאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִשְׁמֹר שֶׁלֹּא נַגִּיעַ לִידֵי נִסָּיוֹן, וְכֵן לִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ שֶׁלֹּא יַגִּיעוּ לִידֵי נִסְיוֹנוֹת.

לְכָל הַפָּחוֹת הִיא הֻכְּנָה!

וְהִנֵּה בְּכָל דָּבָר יֵשׁ "סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב" (תְּהִלִּים לד, טו), הַ"עֲשֵׂה טוֹב" בְּעִנְיָן זֶה הוּא שֶׁנִּכָּנוּ אֶת הָעֵינַיִם שֶׁלָּנוּ לִרְאוֹת דְּבָרִים טוֹבִים בִּבְנֵי אָדָם, מַדּוּעַ תָּמִיד יֵשׁ לָאָדָם בִּקֹּרֶת, טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת?! אָמְנָם אוּלַי אִשְׁתְּךָ עָשְׂתָה אֵיזֶה דָּבָר שֶׁלֹּא כָּךְ הָיָה מְרָצֶה בְּעֵינֶיךָ, אֲבָל תִּסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב, לְמָשָׁל, מַשֶּׁהוּ לֹא הָיָה מוּכָן בְּדִיּוּק בַּזְּמַן? **אֲבָל הִנֵּה לְכָל הַפָּחוֹת הִיא הֻכְּנָה!** הִיא טוֹרַחַת בְּגִדּוּל הַיְלָדִים וּבַבַּיִת וְכוּ', יֵשׁ הַרְבֵּה טוֹב אִם רַק רוֹצִים לְהַבְחִין בּוֹ. וְכִי אַתָּה מֵאָה אָחוּז בְּהַכֹּל?!, אֲבָל זֶה טָבַע הָאָדָם, תָּמִיד לִתֵּן בְּקֹרֶת וְכוּ', **וּבְמַצָּב הַזֶּה הָעֵינַיִם שֶׁלְּךָ הֵן לֹא בְּכִוּוּן הַנָּכוֹן, כִּי בִּמְקוֹם לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד וּלְבַקֵּשׁ הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ, אַתָּה מְחַפֵּשׂ הָרַע.**

בִּלְקוּטֵי הֲלָכוֹת, אוֹמֵר מוֹהֲרַנ"תְּ זַ"ל דָּבָר נִפְלָא, שֶׁהִנֵּה הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת (שַׁבָּת לב.): "וְאִלּוּ הֵן פְּרַקְלִיטִין שֶׁל אָדָם תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וַאֲפִלּוּ תֵּשַׁע מֵאוֹת וְתִשְׁעִים וְתִשְׁעָה מְלַמְּדִים עָלָיו חוֹבָה וְאֶחָד מְלַמֵּד עָלָיו זְכוּת - נִצּוֹל, שֶׁנֶּאֱמַר (אִיּוֹב לג, כג-כד) 'אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שָׁחַת'", וְהִנֵּה לְכְאוֹרָה מַהוּ הַחֶשְׁבּוֹן פֹּה? הֲרֵי יָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ בְּטוּל בְּשִׁשִּׁים, בְּטוּל בְּמֵאָה, בְּמָאתַיִם אוֹ בְּאֶלֶף וְכוּ', אֲבָל אֵיךְ פֹּה נֶקְדָּה אַחַת עוֹמֶדֶת בִּפְנֵי תֵּשַׁע מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְתִשְׁעָה? מַהוּ הַחֶשְׁבּוֹן הַזֶּה?

בְּזֶה יֵשׁ הַשָּׂגָה וְגִלּוּי שֶׁל מוֹהֲרַנ"תְּ זַ"ל, שֶׁאוֹמֵר שֶׁהִנֵּה הָאָדָם הַזֶּה הֲרֵי כְּמַעַט כֻּלּוֹ לְגַמְרֵי בְּתוֹךְ הָרַע, וְיֵשׁ לוֹ תֵּשַׁע מֵאוֹת תִּשְׁעִים וְתֵשַׁע הַמַּלְמְדִין עָלָיו חוֹבָה, וְהוּא מַמָּשׁ מֻנָּח בְּתוֹךְ טֻמְאָה כֹּה גְּדוֹלָה, אֲבָל הִנֵּה כָּל הַמַּעֲלָה שֶׁעוֹמֵד לוֹ "אֶחָד מִנִּי אָלֶף" הוּא מִשּׁוּם שֶׁאֲפִלּוּ אָדָם שָׁכֹּה נָפַל כְּבָר בְּטֻמְאָה, וְנִמְצָא שָׁם מַמָּשׁ לְגַמְרֵי, אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן יֵשׁ בּוֹ אֵיזוֹ נְקֻדָּה טוֹבָה, וַאֲפִלּוּ הַקְּטַנָּה בְּיוֹתֵר, שֶׁהִנֵּה פִּתְאוֹם הוּא רוֹצֶה מְעַט אוֹר בְּחַיָּיו, הוּא רוֹצֶה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, לִשְׁמֹר שַׁבָּת, לִשְׁמֹר כַּשְׁרוּת, לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ מִצְוָה צְדָקָה, **אֵיזֶה חִדּוּשׁ זֶה! הֲרֵי זֶה חִדּוּשׁ שֶׁבְּחִדּוּשִׁים!** לָכֵן דַּיְקָא לְאָדָם כָּזֶה מִתְבַּטֵּל כָּל הַחוֹבָה בִּפְנֵי הַנְּקֻדָּה הֲכִי קְטַנָּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ!

אֵיזֶה חִדּוּשׁ הוּא!...

הֲרֵי שֶׁתָּלוּי אֵיךְ מִסְתַּכְּלִים עַל דָּבָר זֶה, בְּוַדַּאי בְּקַלּוּת יְכוֹלִים לֵילֵךְ לְצַד הַשְׁלִילִי וְלוֹמַר עַל הָאָדָם הַזֶּה שֶׁכֻּלּוֹ רַע, שָׁחֹר, וְאֵין פֹּה עִם מִי לְדַבֵּר... אֲבָל אֶת זֶה אוֹמֵר אָדָם שֶׁאֵין לוֹ מִשְׁקָפַיִם טוֹבוֹת, אֲבָל לָאָדָם שֶׁיֵּשׁ רְאִיָּה טוֹבָה הוּא מִסְתַּכֵּל וְאוֹמֵר: הֲרֵי

> וְכִי הוּא צָרִיךְ לְהָבִיא גַּם כֵּן מַבְחוּץ אֵיזֶה כְּלִי וּמַכְשִׁיר טָמֵא?! זֶה דָּבָר שֶׁהוֹרֵס אֶת הַכֹּל! מְסַנֵּוֵר אֶת הָעֵינַיִם, וּמְכַבֶּה אֶת כָּל הָאוֹרוֹת! הִנֵּה אָדָם רוֹצֶה אֲפִלּוּ מְעַט אֵיזוֹ הִתְנוֹצְצוּת שֶׁל אוֹר, אֲבָל אִם נָתַן אֶת עֵינָיו לִרְאוֹת דְּבָרִים טְמֵאִים, ה' יִשְׁמֹר, אַז מַה הוּא רוֹצֶה?!...

הָאָדָם הַזֶּה הוּא כֵּן הִתְחִיל לְקַיֵּם מַשֶּׁהוּ - הוּא הִנִּיחַ תְּפִלִּין, הוּא שָׁמַר שַׁבָּת, הוּא עָשָׂה אֵיזוֹ מִצְוָה - הוּא נָתַן צְדָקָה, אֵיזֶה חִדּוּשׁ הוּא!...

וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפ"ב) שֶׁכָּךְ יְכוֹלִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּתְשׁוּבָה, כִּי הֲרֵי יְהוּדִי שֶׁהוּא חַי, מֻכְרָח לִהְיוֹת בּוֹ אֵיזוֹ נְקֻדָּה וְלוּ הַקְּטַנָּה בְּיוֹתֵר, וּכְמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ בְּפֵרוּשׁ, שֶׁאָדָם שֶׁכֻּלּוֹ רַע, וְהוּא כּוֹפֵר, ה' יִשְׁמֹר, וְאֵין לוֹ אֱמוּנָה, אֲזַי הוּא מֵת, כִּי חַיִּים אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶלָּא רַק מֵאֵיזֶה קֶשֶׁר וְקַו כְּלָשֶׁהוּ שֶׁל אֱלֹקוּת, וְאִם אָדָם מַגִּיעַ לְאֵיזוֹ כְּפִירָה גְּמוּרָה, רַחֲמָנָא לִצְלָן, אוֹמֵר רַבֵּנוּ שֶׁהוּא יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם, וְאַחַר כָּךְ הוּא רוֹאֶה אֶת הָאֱמֶת, אֲבָל אָז כְּבָר מְאֻחָר...

נִמְצָא, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁאָדָם חַי - יֵשׁ לוֹ אֶת הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, אֲבָל בְּנֵי אָדָם שֶׁאֵין לָהֶם מִשְׁקָפַיִם טוֹבוֹת, הֵם לֹא רוֹאִים אֶת זֶה, אֶלָּא מְבַטְּלִים וְאוֹמְרִים שֶׁהוּא לֹא שָׁוֶה שׁוּם דָּבָר... אֲבָל לְמִי שֶׁיֵּשׁ עֵינַיִם טוֹבוֹת - וּכְמוֹ עֵינֵי הַצַּדִּיק - אֲזַי הוּא רוֹאֶה שֶׁאַף עַל פִּי כֵן הָאָדָם הַזֶּה מְדַבֵּר דִּבּוּרִים שֶׁל אֱמוּנָה, הוּא הוֹלֵךְ עִם כִּפָּה, יֵשׁ לוֹ אֵיזוֹ נְקֻדָּה טוֹבָה, הוּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְכוּ' וְכוּ', וְאִם מַגִּדִּילִים אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, וְאוֹמְרִים לוֹ: "הֲרֵי יֵשׁ לְךָ נְקֻדָּה טוֹבָה, וְאֵין זוֹ סְתָם נְקֻדָּה, אֶלָּא הַנְּקֻדָּה הַזּוֹ הִיא מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה, וְהִנֵּה תִּזְכֶּה לְעוֹד נְקֻדָּה וְעוֹד נְקֻדָּה"... **הֲרֵי שֶׁכָּךְ יְכוֹלִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בִּתְשׁוּבָה.**

כָּל זֶה מֻנָּח בְּיסוֹד הָעֵינַיִם, שֶׁאָדָם יִהְיֶה לוֹ עֵינַיִם טוֹבוֹת, לְנַסּוֹת לִרְאוֹת דְּבָרִים טוֹבִים אֵצֶל עַצְמוֹ וְאֵצֶל אֲחֵרִים, וּבְפָרָט בַּבַּיִת, הֲרֵי זֶה כָּל כָּךְ חָשׁוּב, שֶׁאָדָם תָּמִיד יְכַוֵּן אֶת עֵינָיו לְהִתְעַלֵּם מֵהַדְּבָרִים הַשְּׁלִילִיִּים, וּמַסְפִּיק מַה שֶּׁיֵּשׁ אֵצֶל עַצְמוֹ, עוֹד קֹדֶם שֶׁמַּתְחִילִים אֵצֶל אֲחֵרִים... אֲבָל הַחֲכָמָה בְּחַיִּים הִיא לְהִתְעַלֵּם מִזֶּה, וּלְהַגְדִּיל אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים עַד שֶׁהַכֹּל מִתְבַּטֵּל! נַגְדִּיל כָּל כָּךְ אֶת הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת, עַד שֶׁבֶּאֱמֶת הָרַע יִתְבַּטֵּל בְּשִׁשִּׁים, בְּמֵאָה אוֹ בְּאֶלֶף! זוֹ הֶעָבוֹדָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל הָעֵינַיִם.

הַצַּדִּיק מְהַסֵּס מִלְּבָרֵךְ

סיפור לשבת

הָעֲגָלָה שֶׁפִּלְּסָה נְתִיבוֹתֶיהָ בַּדֶּרֶךְ הָאֲרֻכָּה, זָכְתָה לְהַכְנִיס בְּצִלָּהּ קְדוֹשֵׁי עֶלְיוֹן, הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל מֵוִיטֶעבְּסק זי"ע וְתַלְמִידוֹ הַקָּדוֹשׁ בַּעַל הַ"תַּנְיָא" קַדִּישָׁא זי"ע, שֶׁנָּסְעוּ עִמָּהּ לְצָרְכֵי מִצְוָה - לֶאֱסֹף כַּסְפֵּי צְדָקָה.

בַּדֶּרֶךְ, עָבְרָה הָעֲגָלָה לֹא רָחוֹק מִכְּפַר אֶחָד, שֶׁבַּעַל הָעֲגָלָה - שֶׁהָיָה גַּם חָסִיד נֶאֱמָן, יָדַע שֶׁדֶּר שָׁם אַבְרֵךְ צַדִּיק, עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל, שֶׁנָּפַל לְחֹלִי קָשֶׁה מְאֹד, עַד שֶׁהָרוֹפְאִים הִתְיָאֲשׁוּ מֵחַיָּיו, רַחֲמָנָא לְצַלַּן. עָלָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁל בַּעַל הָעֲגָלָה: "הִנֵּה אֵין אָנוּ רְחוֹקִים מֵאוֹתוֹ כְּפָר, אֲבַקֵּשׁ מֵהָרַבִּי רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל שֶׁיִּכָּנֵס וְיַאֲצִיל מִתְּפִלּוֹתָיו וּבְרָכוֹת קָדְשׁוֹ, וְצַדִּיק גּוֹזֵר וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְקַיֵּם!". הִתְחִיל הֶחָסִיד בְּיִרְאַת הַכָּבוֹד לְהַזְכִּיר לְרַבּוֹ אֶת הֶחָסִיד הַחוֹלֶה, שֶׁלֹּא יִקַּח הָרַבֵּה מִזְּמַנָּם לְהִכָּנֵס לְבָרְכוֹ בִּרְפוּאָה שְׁלֵמָה.

אוּלָם רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל אֵינוֹ מֵגִיב...

לֹא יָדַע בַּעַל הָעֲגָלָה מָה רְצוֹן הָרַבִּי הַקָּדוֹשׁ, הָרַבִּי רוֹצֶה לְהִכָּנֵס? לֹא רוֹצֶה?, הֵיוֹת וְהַדָּבָר גָּבַל בְּפִקּוּחַ נֶפֶשׁ, לֹא חָשַׁב הָרַבֵּה, נִכְנַס לַכְּפָר וְהֵחֵנָה אֶת הָעֲגָלָה לִפְנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל הֶחָסִיד הַחוֹלֶה.

"מָה יֵּשׁ כָּאן?" שָׁאַל רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל. "רָצִיתִי שֶׁהָרַבִּי יִכָּנֵס, אוּלַי יִתֵּן בְּרָכָה לְמִישֶׁהוּ הַצָּרִיךְ רְפוּאָה וִישׁוּעָה גְּדוֹלָה", עַדַיִן נִרְאֶה רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל מְהַסֵּס קְצָת, כָּעֵת הִתְעַקֵּשׁ הֶחָסִיד וּבִקֵּשׁ: רַבִּי, אָנָּא הִכָּנְסוּ, יֵּשׁ כָּאן אֶחָד שֶׁצָּרִיךְ יְשׁוּעָה!". נִכְנַס רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל לְתוֹךְ הַבַּיִת, רָאָה אֶת הַחוֹלֶה אֲנוּשׁוֹת, דִּבֵּר עִמּוֹ קְצָת וְהִשְׁפִּיעַ מִבִּרְכַּת קָדְשׁוֹ: "הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ יַעֲזֹר וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה", וְהִמְשִׁיכוּ בַּנְּסִיעָה.

כָּךְ אָכֵן הָיָה, בִּזְמַן קָצָר הָאַבְרֵךְ הַזֶּה קָם מִמַּחֲלָתוֹ וְהָיָה לְאָדָם בָּרִיא וְשָׁלֵם! שָׁלְחוּ הַמִּשְׁפָּחָה שָׁלִיחַ לְרַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל לְהוֹדוֹת וּלְהוֹדִיעַ שֶׁבִּרְכָתוֹ פָּעֲלָה יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

זֶה הָיָה עֲדַיִן בְּאֶמְצַע מַסָּעוֹ, וַעֲדַיִן שָׁהָה עִמּוֹ בַּעַל הַ"תַּנְיָא" זי"ע, כְּשֶׁשָּׁמַע בַּעַל הַתַּנְיָא מֵהַמּוֹפֵת, פָּנָה בְּתִמְיָהָה: רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, מַדּוּעַ אִם כֵּן הִשְׁתַּהֵיתָ,

רָאִיתִי שֶׁלֹּא רְצִיתֶם בַּתְּחִלָּה לְהִכָּנֵס, וְרַק בְּדִיעֲבַד נִכְנַסְתֶּם וּבֵרַכְתֶּם? מַדּוּעַ?".

"בִּשְׁבִילְךָ!" נַעֲנָה רַבִּי מְנַחֵם מֶנְדֶל, "לֹא רָצִיתִי שֶׁתִּהְיֶה לְךָ אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּגִלַּל מוֹפֵת וְאוֹת שֶׁרָאִיתָ מִמֶּנִּי, הִסַּסְתִּי: אֲגַלֶּה פֹּה מוֹפֵת, תִּהְיֶה לְאַבְרֵךְ יְשׁוּעָה, וּמָה יִהְיֶה? יֹאמְרוּ: "אֵיזֶה רַבִּי, אֵיזֶה צַדִּיק..." לֹא רָצִיתִי שֶׁתְּאֻמּוּנָה שֶׁלְּךָ תִּהְיֶה בְּדֶרֶךְ מוֹפֵת, רָצִיתִי שֶׁתִּהְיֶה תַּלְמִיד נֶאֱמָן, שֶׁמְּחֻבָּר לַצַּדִּיק בְּשִׁבְיל לְקַבֵּל לְמוּדִים, הִתְחַזְּקוּת, חַיִּים, אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, זוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים אֲמִתִּית!"

לְמַעֲשֶׂה!

הַצִּמְצוּם

וַיַּעַשׂ בְּנֵי אַהֲרֹן - לְהַגִּיד שִׁבְחוֹ שֶׁל אַהֲרֹן שֶׁלֹּא שִׁנָּה (רש"י בְּמִדְבַּר ח, ג)

// דַּוְקָא עַל יְדֵי הָעִכּוּב

מִדַּת הַצִּמְצוּם מְאֹד נְחוּצָה בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בִּלְעָדֶיהָ אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, כִּי בְּכָל עֵת יָכוֹל לַחֲשֹׁב כְּאִלּוּ כָּל מַה שֶּׁסְּבִיבוֹ הוּא הַפְרָעָה לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְיַחֲשֹׁב אֵיךְ לִבְרֹחַ וּלְהַפְקִיר בֵּיתוֹ וִילָדָיו, **אֲבָל אִם הָאָדָם זוֹכֶה לְמִדַּת הַצִּמְצוּם הַקָּדוֹשׁ, הוּא תָּמִיד מִבֵּין מֵרָחוֹק לָמָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב עִמּוֹ דַּוְקָא סְבוּבִים וְצִמְצוּמִים כָּאֵלּוּ, וְאַדְרַבָּה, עַל יְדֵיהֶם הוּא זוֹכֶה יוֹתֵר לְהִתְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ** (עַיֵּן לִקּוּטֵי מוֹהַ"ר"ן חֵלֶק א' סִימָן כד שֶׁעַל יְדֵי כֹּחַ הַמּוֹנֵעַ וְהַמְעַכֵּב זוֹכֶה לְסַדֵּר הַמַּחִין וּלְשַׂכֵּל גָּדוֹל בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ).

// בְּיוֹתֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

בְּיוֹתֵר אֵצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁזּוֹכִים לִרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תָּמִיד עֲסוּקִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּלְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים וְכוּ', **צְרִיכִים מְאֹד לָדַעַת מָתַי מְכָרְחִים לְהַפְסִיק וְלֹא לְהִתְעַקֵּשׁ עַל אֵיזֶה עִנְיָן**, כִּי הַצִּמְצוּם וְהַהַגְבָּלָה מְכָרְחִים מְאֹד בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם.

// רַק עַל יְדֵי תְּפִלָּה

דָּבָר זֶה הוּא לְמוּד דַּק מְאֹד, וְצָרִיךְ הַרְבֵּה הִתְבּוֹדְדוּת אֲמִתִּית וְיִשּׁוּב הַדַּעַת גָּדוֹל כְּדֵי לְקַנּוֹת אוֹתוֹ בִּשְׁלֵמוּת, וְאַשְׁרֵי הָאָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל זֶה תָּמִיד לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁיּוֹרֵהוּ דֶּרֶךְ הָאֱמֶת, שֶׁיִּזְכֶּה לָדַעַת מָתַי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִדַּת הַצִּמְצוּם וְהַהַגְבָּלָה.

(שִׂיחוֹת מוֹהַ"רָא"שׁ "צִמְצוּם" חֵלֶק ג')

דפוס צבעים אמיתיים

לזכות עמנואל בן יהודית אריאלה להצלחת ולזיווג הגון בקרוב

לעילוי נשמת הגה"ח ר' יוסף בהגה"צ ר' שלום זצ"ל

לזכות יצחק עזרא בן אסתר נוגה לזיווג הגון

לזכות ולרפואת ר' שלמה ברוך בן רבקה הי"ו

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון

בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"

בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437

בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"

לציין בהערה: עבור גיליון בהיכלו